

Nr. 732 Godmorgen til alle.

Morgenmeditation tirsdag den 15. september 2020

Nøgleord: Vi mediterer på den guddommelige intelligens.

Godmorgen. I dag er det jo tirsdag den 15. september 2020, og vi skal have morgenmeditation nummer 732. Det er jo fantastisk dejligt, tænk på vi har mulighed for en ny dag, en ny dag hvor vi kan lære en masse nye ting. Er det ikke lidt sjovt og spændende? Det synes jeg bestemt, det er.

Nå, det bliver spændende at se, om I kan få øjnene op i dag, og komme i nogle omdrejninger som det hedder, det kan vi nok. Så det går da fremad med at komme op, kan jeg se, det er da dejligt.

Se i dag vil jeg starte et andet sted, end jeg plejer at starte. Man vil jo ikke snakke så meget om sig selv, har jeg altid fået at vide, fordi det er uinteressant. Peter, du skal lytte til, hvad andre de siger, og gøre hvad andre de siger. Siger, ja, ja, men hvis nu de siger noget, som der ingen fremgang er i, hvorfor skal jeg så lytte til dem? Hvis jeg lytter til nogen, der ingen fremgang har, så betyder det, jeg går i stagnation, igennem stagnation.

Så helt fra barnsben af, når der kom fremmede ind i vores hjem, så skulle vi holde vores mund, når de voksne de talte, og mange gange syntes jeg, det var noget kønt pludder, de kom af med. Nogen gange var det sjovt, nogen gange var det kedeligt, men for det meste fik vi at vide, hold din mund, mens de voksne taler. Den eneste jeg rigtig kunne komme til udtryk, det var ude i min fars flisefabrik.

Da jeg var fem år gammel, allerede helt fra lille, da gik man lidt ude i fabrikken derude, og ikke de steder hvor der var maskiner, fordi det måtte vi ikke. Men da jeg var fem år gammel, da begyndte jeg lige at kunne stå op, foran et par plader, en lille forhøjning, så kunne jeg nå op til bordet, og så kunne jeg begynde at lave plantesten. Det er sådan nogle man bruger til stensætninger. Jeg kunne lave den lille model, den vejer otte kilo færdig så en form rundt om og så en underlagsplade på, dem kunne jeg lave mange af. Det betød som dreng, da fik jeg hævet min evne til at arbejde fra fem år og opad. Jeg tog vist lidt for hårdt ved, fordi jeg har skæve ben, leddeløse ting i dag, men jeg lærte at lave noget, lærte at nytænke og producere, så jeg blev ved med at arbejde på fabrikken der, indtil jeg var 12 år gammel. Da jeg var 12 år gammel, da kunne jeg lave det samme som en voksen mand. Så det var en enorm styrke, man fik bygget op, og man fik muligheden for hele tiden, at lære af dem der ville fremad. Så jeg kom altid til at lære, kom til at nytænke, og jeg bestemte mig til, at jeg ville være den bedste på mit felt. Jeg ville lære mest mulig, om det jeg arbejdede med, på den korteste mulige tid. Så det var spændende, og så kunne jeg jo så se, alle dem med gode vilje, man kunne putte ind og få tingene til at fungere på en ny måde. Så jeg ledte altid efter min fars kærlighed, samtidig med at jeg var ved at dygtiggøre mig, og så fik jeg mange gange inspiration til nytænkning som barn, og det fortsatte jeg så med hen i voksenalderen.

Så vi kan sige, at når vi er fem år gammel, og fra helt lille og op til femårsalderen, der efterligner vi vores forældre. Det bliver vi ved med at gøre lang tid hen ad vejen, men det kan være, man delvis går i stå i femårsalderen, hvor man ikke fortsætter med ny indlæring, og det kan være, at man måske har forstået knap så meget, når vi bliver konfirmeret, fordi man stadigvæk er barn. Men i min opdragelse, der var jeg faktisk opdraget til at skulle være voksen meget tidlig. Jeg ved ikke, hvor sundt det er, det kan jeg ikke udtale mig om, men det har i hvert fald gjort det i det, at jeg har lært at bestille noget. Så det var en gave, min far har givet mig, jeg har lært at kunne klare mig selv, jeg kunne altid bygge noget op og gøre nogen ting.

Det betyder så, når vi som voksne skal lære en eller anden ting, at så siger vi, at jamen endnu en situation der er vanskelig, så har man sådan en grundviden. Man har lært at bygge tingene op, man har lært at udføre det, og man har også lært at se resultaterne. Så det er jo rigtig spændende, at man kan det.

Når vi nogen gange siger, jamen nu står vi i nogle situationer, hvor det er svært, svært for en selv at komme videre, så skal man så sige, jamen har jeg lært at udvikle mig, eller har jeg lært at gå i stå. Mange mennesker

går i stå, fordi de har svært ved at nytænke. Mange, mange, mange mennesker er det forbudt at nytænke, fordi de hører stadigvæk forældrenes begrænsede tankemønstre. Jamen hvis ikke vi laver, laver noget nytænkning, forældrene, jamen så har børnene aldrig lært det. Så vi skal lære ligesom at sige stå på egne ben, klare os selv, æh, smid nogle ting ind til samfundet.

Jeg kan da huske, da jeg var 12 år gammel og kunne producere det samme som voksne, men min løn var ikke det samme som de voksnes. Men forskellen fra det jeg fik, til det den voksne fik, det indgik i virksomheden til en større driftskapital. Det var okay for mig, fordi jeg havde muligheden for at udvikle mig. Når vi er her, og så ser vi jo, jamen her er vi jo, og så fordi vi skal også arbejde for vores far, men det er vores åndelige far. Så kan vi sige, når vi producerer noget nyt og skaber noget nyt og ny velstand til menneskeheden, så arbejder vi også på et højere formål, end det vi gjorde før, end jeg gjorde før. Det vil så sige, jamen jeg bidrager med det, jeg kan. Noget af min udvikling, mit overskud og de ting jeg har der, det videregiver jeg til menneskeheden, videregiver det hver eneste dag i form af fjernhealing, nye råd, nytænker, nytænkning, så man er beriget hver eneste dag.

Men hver gang man siger, jamen det kan jeg ikke, jeg forstår det ikke, og jeg vil heller ikke, hver gang man siger noget i den stil, eller kan ikke, jeg dur ikke, og jeg er for dum og grim, alt det man kan sige til sig selv, jamen så starter man med at sige, jeg smider en kæmpe stor stopklods foran mig, hvor der står fuldt stop, og den sætter man på der, og så tror man, det er den verden, vi skal gå i, og så kan man realisere sig og sige, nå jamen jeg kan vel heller ikke andet, fordi nu har jeg sat fuldt stop til mig selv. Men det skal man fjerne, det stopskilt, man kan bare fjerne det på den måde, at man går den anden vej, så kan skiltet stå der, men jeg kan godt gå en anden vej og så sige, jamen jeg vil blive ved med at nyudvikle mig, jeg vil blive ved med at nytænke, jeg vil overskride den begrænsning, der ligger i mine forældres mønstre og i samfundets mønster, jeg vil blive ved med at udvide min bevidsthed, jeg vil være den bedste. Og den bedste det betyder, man har en fremdrift til at ligesom forstå tingene sådan hele vejen rundt, hvor man siger, man kan værne og tage omsorgsfuld rundt om sine klienter og sine kunder, og sige jamen ved man det, der er lidt bedre, så kan man godt fortælle det. Men der er bare det, at når man skal fortælle noget, man måske ved bedre end andre, så tager andre jo afstand, fordi de vil så gerne bibeholde den opfattelse, man har i dag, uden at sige jamen jeg vil gerne overskride den der begrænsning.

Så det er vigtigt at blive ved med at overskride, for når vi arbejder for eksempel for vores guddommelige far, så betyder det også, den guddommelige intelligens er til rådighed i vores bevidsthed, derfor behøver vi ikke at gå i stagnation i vores personlighed. Så hvis nu vi siger, jamen jeg arbejder for den guddommelige far, jeg arbejder for sjælen, jeg arbejder for den åndelige udvikling, jeg arbejder for Hierarkiet, jamen så når man så kigger på sine egne sider, hvor man siger, jamen her slår jeg jo ikke til, her gør jeg jo ikke det, jeg faktisk rent faktisk er gearret til, jeg lader min livsenergi løbe ind i en begrænsning, fordi at den vil jeg så nødig slippe, ikke?

Det er jo så det, jeg snakkede om i går lad os nu gå igennem begrænsningen, og så vide at man udvider sin bevidsthed, og så kan man gå hen og sige, ”jamen Peter tak fordi du bliver ved med at mase på, fordi nu har jeg fået et andet liv, vores familie har fået et andet liv, vores virksomhed har fået et andet liv, vi har fået et nytækningsorgan til at virke igen.” Så vi kan se, jamen vi kan komme fremad, alle kan komme fremad i stedet for at blive ved med og gå i stagnation. Lad os gå fremad, det er det eneste, der virker, så får man nogle livserfaringer undervejs, de livserfaringer kan man være så heldig, at dem kan man lære af, hvis man vil, men mange mennesker de lærer ikke af deres fejl. Det vil sige, at de ikke går videre, og når de endelig går videre, så går de videre i det gamle mønster, i stedet for og sige ”jeg er åben for muligheder, jeg er åben for nytænkning, jeg vil gerne noget nyt hver eneste dag.”

Så helt fra barnsben af, der har jeg lavet produktudvikling, skabt noget som ikke var skabt i forvejen, ikke? Men motivere, eller vil lave en mutation hedder det, man tager et kæmpe bevidsthedskridt ind imellem, og det bevidsthedsskridt kan man videregive til andre mennesker. Så det er dejligt at tænke på at kan være fremsynet

i mange områder i stedet for være tilbagesynet, eller til at man lever ligesom andre mennesker. De sagde sgu da ikke dengang, at jeg var barn, at det var en mærkelig dreng, fordi hvorfor leger du ikke så meget, ligesom med andre som du skulle? Ja for det første var det forbudt af min far, at det måtte jeg ikke. Så det var lidt kedeligt. Så når jeg skal lege i dag, så er det kreative sider, så er det svært for mig, selv om min far han har været død siden 1975. Så ligger mønstrene der stadigvæk, men i dag synes jeg, det er sjovt at lege, og hygge mig og grine, ja det er det også, det er virkelig skønt. Og kan man komme til at grine lidt af sig selv og sine egne dumheder, jamen så er det jo også rigtig sjovt, nogen gange. Og jeg har jo altid det som mine gamle ting, som jeg plejer at sige, når jeg fortæller mig selv en ny vittighed, så må jeg jo grine af den, og hvis nu det er en gammel en, så kan jeg sige væk med dig, dig kender jeg godt igen, ikke?

Men, men det mit budskab er bliv ved med at nytænke, overskrid de begrænsninger man sætter for sig selv. I familiemønsteret der kan man sætte begrænsninger ind, men når man arbejder mere med den guddommelige intelligens, så kan man være så frygtelig ked af at se på, hvad man gør ved sig selv i sin personlighed, fordi personligheden bremser, når man kan være i den udvidede bevidsthed. Så mange mennesker de, når de kommer videre frem, så siger de, ”jamen hvorfor har jeg ikke taget det skridt noget før, hvorfor har jeg ikke bare hørt efter, hvorfor gør jeg det ikke?” Men det vil så sige, at når man gang på gang har opgivet, hvor man skal gå igennem, eller udsætter, så betyder det, at gennemstrømningen af energi fra en højere bevidsthed har man lukket af for, man har sat et fuldt stopskilt ind, og det fuldt stopskilt der, vil jeg gerne, at det ikke eksisterer mere.

Men i vores ophøjede bevidsthed, der er der ubegrænsede muligheder. Lad os da bruge de ubegrænsede muligheder hver eneste dag.

Når vi mediterer på de ubegrænsede muligheder, når man får tingene sat til rådighed, jamen så er det vigtigt, at vi udfører det med det samme, ellers er der ingen ide i at få ny inspirationskilder, hvis man ikke kan se nye inspirationskilder, jamen så er man ved at afvikle livet, man er faktisk ved at dø. Så lad os nu få noget nytænkning igennem, lad os realisere det, lad os arbejde for menneskeheden, arbejde for klodens tarv, hæve menneskehedens bevidsthed. Men lad os gøre den indsats, hver eneste dag der skal til. Vi kan gøre meget mere, end det vi gør. Hvert eneste menneske har mulighed for at tænke positive tanker, udføre den positivitet der skal til, det er vigtigt.

Hvis nu man elsker sig selv en lille smule, så er det ikke vanskeligheder ved at gå fremad, det er heller ikke vanskeligt at overskride grænserne, fordi begrænsninger er enten lagt i fortiden af forældrenes mønstre, eller de mønstre der ligger i samfundet. Men lad os nu arbejde med vores skaberkraft.

Vi kan meditere på skaberkraften, vi kan meditere på den guddommelige intelligens. Den guddommelige intelligens er inde i os, den guddommelige kærlighed er inde i os. Når vi prøver at kan gå ind i den bevidsthed, så kan man jo se sine mangler helt tydelig. Det kan være, man skal tilbage på grundskolen og lære tingene forfra. Det er ingen nederlag, det er en virkeliggørelse af at få så detaljeret, få detaljeundervisning igen, som kan være nødvendig, for at man ligesom kan bygge videre. Lad os nu gå i gang med at arbejde med det.

Så i dag mediterer vi på, at vi bliver ledet af guddommelig intelligens, men ikke lade os bremse, ikke sætte personlighedens begrænsninger ind, når man skal udføre tingene. Lad os stoppe det der med at lade energien gå i personligheden, lad det gå ind i sjælens skabende egenskaber.

Vi mediterer på den guddommelige intelligens og lader bevidstheden gå ind i vores sjælsbevidsthed, lad det strømme ind i sjælsbevidstheden. For at være der så er vi nødt til at hvile i os selv, i vores sjælsbevidsthed med ubegrænsede muligheder, derfra kan man gå til den guddommelige intelligens. Tænk på at vi er alle guddommelige, hvorfor ikke bare være det så? Det er jo det bedste af det bedste. Hvorfor nøjes med mindre?

Vi mediterer på, vi er sjæle, og vi mediterer på den guddommelige intelligens.

Jeg er Solavataren, der legemliggør Guds kærlighed, Guds visdom, lyksaligheden, nådens lys, den skabende intelligens. Den skabende intelligens er lig med den guddommelige intelligens. Jeg kan kun sige, at når man ophæver, højner sin bevidsthed, så kommer der en usigelig glæde indefra, lyksaligheden kommer indefra, lyksaligheden er det åndelige liv.

Jeg vil gerne sige godmorgen til jer allesammen, så vil jeg ønske jer en fantastisk god dag.

Og tænk på vi er udstyret med ubegrænsede muligheder, lad os anvende dem hver eneste dag, ikke udsætte det, udfør det med det samme. Det bygger et stærkt mentallegeme op, holder vores kropsenergi, alting bliver stærkere.

Til allersidst sender vi fjernhealing ud til verden, vi sender lys, kærlighed og tillid, lys, kærlighed og tillid til menneskeheden.

Godmorgen, godmorgen og hav fortsat en god dag.

Og det var Peter L. Simonsen fra Healerskolen i Sønderjylland. Godmorgen, godmorgen.

>Huset i Centrum< Healerskolen i Sønderjylland Peter L. Simonsen tlf. 2365 9701 & 2985 1763 mail@healerskolen-sdj.dk